

DE MAN, DE STAD EN HET BOEK

Abbé de l'Epée maakt het gebaar voor:

de l'Epée

Abbé

Deschamps

Pierre

Parijs

Pierre 1 (de man)
Pierre 2 (de stad)
Pierre 3 (het boek)

John van Gelder
Jean Couprie
Gert-Jan de Kleer

regie
kleding

Mieke Julien
Teja Vossen
Hanneke Emens
Petra Laan
Hermione Veeneklaas
Jacques Kriek (ontwerp)

decor

John van Gelder
Jos Verschuren

licht
produktie

John Neufeld
Mieke Julien

medewerkers

Teja Vossen
Marijke Ketzer
Marieke van Perlstein
Truus de Ridder

tekeningen
grafisch ontwerp

Machiel de Zoete
Gert-Jan de Kleer
Hilde Salverda

met dank aan

Ernst van Altena

DE MAN, DE STAD EN HET BOEK

een monoloog voor drie mannen

Mieke Julien

De man, de stad en het boek is mede gebaseerd op het boek 'Opmerkingen van een dove & stomme' van de dove Fransman Pierre Desloges.

Pierre Desloges werd in 1747 in Grand-Préssigny (de Loirevallei) geboren. Op zijn zevende jaar werd hij doof als gevolg van de pokken. Toen hij negentien was, ging hij tegen de wil van zijn ouders naar Parijs waar hij in de leer ging als boekbinder en behanger. Hij woonde in de Rue des Mauvais Garçons in de Faubourg Saint-Germain. Zijn boek verscheen in 1779 en is een pleidooi voor de gebarentaal, een verdediging van de methode van Abbé de l'Epée die een school voor doven leidde in Parijs waar gebarentaal de voertaal was en een aanval op de methode van Abbé Deschamps die gebaren in het onderwijs aan doven afkeurde.

De man, de stad en het boek is een monoloog voor drie mannen, geschreven ter gelegenheid van het vijfjarig bestaan van Handtheater.

Het verhaal van Pierre Desloges wordt door drie mannen verteld die ieder een aspect van hem vertegenwoordigen: zijn jeugd (de man), zijn leven in Parijs en zijn beroep (de stad) en zijn visie op gebarentaal (het boek).

Stichting Handtheater is een collectief van dove acteurs die theatervoorstellingen brengen in Nederlandse Gebarentaal. Nederlandse Gebarentaal is de voertaal van dove mensen in Nederland. Gebarentalen zijn visuele talen met een eigen grammatica en lexicon.

Net als gesproken talen ontwikkelen en vernieuwen gebarentalen zich voortdurend. In de afgelopen tijd zijn er bijvoorbeeld gebaren voor 'computer', 'fax' en 'illegaal' ontstaan. Het moderne gebaar voor 'Parijs' bestaat uit het aangeven van de Eiffeltoren met de wijsvinger en de middelvinger van beide handen. Dat gebaar kan echter in **De man, de stad en het boek** niet worden gebruikt, omdat het verhaal zich afspeelt in 1789 toen de Eiffeltoren nog niet bestond. We hebben dan ook een ander gebaar voor 'Parijs' bedacht, waarbij de handen de acht torens van de Bastille aangeven. Het gebaar voor Pierre bestaat uit de letter P uit het handalfabet die vanaf de kin naar beneden beweegt. Pierre Desloges had namelijk een verlamde kaak waardoor zijn mond openhing. Het gebaar voor 'Abbé' is geïnspireerd door de kleding die priesters in die tijd droegen. Voor Abbé de l'Epée bestaat al geruime tijd een gebaar. Het Franse woord 'épée' betekent naast 'zwaard' ook 'schermer'. Het gebaar voor 'Abbé de l'Epée' is analoog aan het gebaar voor 'schermer'. Voor Abbé Deschamps hebben we een gebaar moeten bedenken. Omdat de man in het Nederlands 'Van de Velden' zou hebben geheten, maken we het gebaar voor 'veld' voor hem.

De man, de stad en het boek speelt zich af in het donkere en vochtige souterrain waar Pierre Desloges woont. Het is zondag 12 juli 1789, twee dagen voor het uitbreken van de Franse Revolutie.